

bejdsløshedsforsikring, saaledes særlig med Hensyn til Betingelserne for at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse. I flere Henseender betød disse Ændringer et Brud med de Regler, der paa Grundlag af enstemmig Tilslutning fra samtlige politiske Partier her i Landet havde været opretholdt hele Tiden siden Arbejdsløshedslovgivningens Gennemførelse. —

For saa vidt man vil forsøge at gøre det System, som blev skabt ved Loven af 1. Juli 1927, egnet til at løse de Opgaver, der frembyder sig under ekstraordinær Arbejdsløshed, vil det da efter Ministeriets Mening være nødvendigt at søge gennemført saadanne Ændringer i den paagældende Lovgivning, at det bliver økonomisk overkommeligt for Arbejderne ikke blot at bære deres Andel af den ordinære Forsikring, men ogsaa at oprette Krisefonds til Anvendelse under ekstraordinær Arbejdsløshed.

Idet man iøvrigt henviser til de udførlige Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer, skal man her indskrænke sig til at udtale, at det efter Ministeriets Mening maa antages at være muligt at løse den paagældende Opgave ved at forøge de offentlige Tilskud til den ordinære Forsikring, hvorved der vil indvindes en Besparelse i Arbejdernes Udgifter til denne, der vilde kunne anvendes til Dannelse af Krisefonds. Samtidig bør imidlertid den ved Loven af 22. December

1921 skabte Arbejdsløshedsfonds Økonomi søges styrket, saaledes at Fonden virkelig vil kunne yde en effektiv Indsats i Tider med ekstraordinær Arbejdsløshed.

I den som Bilag til Lovforslaget trykte Skrivelse af 16. September 1929 fra Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen er der foretaget detaljerede Beregninger af den foreslaaede Ordningens økonomiske Rækkevidde. Man skal derfor her indskrænke sig til at gøre følgende Bemærkninger derom:

1. Den ordinære Forsikring.

Efter de foretagne Beregninger vil den gennemsnitlige Udgift i de kommende Aar antagelig kunne sættes til ca. 21 Mill. Kr. aarlig.

Dette Beløb vilde efter de i den nugældende Lov indeholdte Tilskudsregler blive baaret med 13,7 Mill. Kr. af Kassernes Medlemmer, med 4 Mill. Kr. af Staten og med 3,3 Mill. Kr. af Kommunerne.

Efter de i Lovforslaget indeholdte Regler vil Udgiften fordele sig med 11,2 Mill. Kr. til Medlemmerne, 6,5 Mill. Kr. til Staten og 3,3 Mill. Kr. til Kommunerne.

Til Sammenligning skal man anføre, at de faktiske Udgifter til den ordinære Forsikring i de forløbne Aar har været følgende (i Mill. Kr.):

Kassernes Regnskabsaar	Samlede Udgifter	Medlemsbidrag	Statstilskud (udbet. i flgd. Regnskabsaar)	Kommunetilskud (udbet. i flgd. Regnskabsaar)
1920—21	19.06	9.00	4.51	2.14
1921—22	32.18	18.10	9.05	4.54
1922—23	21.26	15.67	7.83	3.23
1923—24	18.70	12.20	6.10	4.91
1924—25	15.50	11.25	3.93	4.44
1925—26	26.39	11.45	4.01	3.61
1926—27	29.85	14.55	5.09	3.57
1927—28	29.99	21.00	6.08	4.41
1928—29	?	19.32	5.25	?

2. Krisefonds.

Beregningen viser, at de gennemsnitlige Udgifter ikke kan antages at ville overstige ca. 7 Mill. Kr. aarlig.

Dette Beløb vil efter Forslaget blive baaret af Kassernes Medlemmer med 1,86 Mill. Kr., af Staten med 1,09 Mill. Kr., af Kommunerne med 0,55 Mill. Kr. og af Arbejdsløshedsfonden med 3,5 Mill. Kr.

Da de nugældende Regler om Krise-

fonds erfaringsmæssigt ikke er i Stand til at fremkalde Oprettelsen af disse Fonds, er det uden praktisk Interesse at beregne, hvorledes de 7 Mill. Kr. vilde fordele sig paa det nuværende Grundlag.

Man skal imidlertid anføre, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse i Aarene fra 1. Januar 1922 til 31. Marts 1927 udgjorde følgende Beløb (i Mill. Kr.):